

**VAASAN
HALLINTO-OIKEUS**

Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA
p. 010 36 42611
f. 010 36 42760
s-posti vaasa.hao@om.fi

PÄÄTÖS

Antopäivä
6.3.2008 08/0066/1

Diaarinumero
01593/06/5211

Numero

ASIA

Valitus vesilain mukaisessa hallintopakkoasiassa

**VELVOITETTU YMPÄRISTÖLUPAVIRASTOSSA JA MUUTOKSENHAKIJA
HALLINTO-OIKEUDESSA**

Antero Landvik, Rauma

ASIAN VIREILLEPANIJAT YMPÄRISTÖLUPAVIRASTOSSA

Seppo Uusitalo ja Pentti Vanhatalo, Pomarkku

PÄÄTÖS, JOHON ON HAETTU MUUTOSTA

Viranomainen

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto

Päivämäärä

4.5.2006

Nro 52/2006/4

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on velvoittanut Antero Landvikin 1.000 euron sakon uhalla palauttamaan 31.8.2006 mennessä ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla Vähäselän ja Liusviikin välisen juovan sellaiseksi, että Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeusero palautuu noin 20 cm:ksi ja Pikku-Valkjärven keskivedenkorkeus palautuu noin tasolle N₆₀ +51,44 m. Ympäristölupaviraston päätöksen mukaan, ellei määräystä noudateta, uhkasakon tuomitsemisesta päättää uhkasakkolain 10 §:n nojalla ympäristölupavirasto eri hakemuksesta.

Ympäristölupavirasto on perustellut päätöstään sillä, että Antero Landvik on selityksessään myöntänyt poistaneensa Vähäselän ja Liusviikin välisestä uomasta kasvillisuutta sekä purkaneensa Vähäselän siltarummussa olleen padon. Asiakirjoista saadun selvityksen perusteella näistä toimenpiteistä on aiheutunut Pikku-Valkjärven vedenkorkeuden aleneminen noin 20 cm:llä. Pikku-

Valkjärven vedenkorkeuden alenemisesta on aiheutunut haittaa Uusitalon ja Vanhatalon omistamille tiloille. Vähäselän ja Liusviikin välisessä uomassa tehdyille toimenpiteille olisi näin ollen vesilain 1 luvun 15 §:n säännökset huomioon ottaen pitänyt hakea ympäristölupaviraston lupa.

VAATIMUKSET HALLINTO-OIKEUDESSA

Antero Landvik on vaatinut päätöksen kumoamista ja Valkjärven selkien virallisen korkeusaseman muutoksesta päättämistä vesi- ja rantatilojen omistajien kuulemisen jälkeen. Pomarkun Valkjärven Vähäselän vedenpinnan korkeuden säätely ja poistovirtaus tulee toimia luonnonmukaisesti ilman patoamista Preiviikin juovan ja Vähäsalmen siltarummun avovirtauksen kautta. Veneellä kulku ja kalojen siirtymismahdollisuus on turvattava Vähäselän ja Liusviikin välillä.

Perusteluna vaatimukselleen Landvik on esittänyt muun muassa, että Valkjärven Isoselkä ja Vähäselkä ovat olleet ikiaikaisesti samaa tasapintaista järveä, lukuun ottamatta laittomasti padottua muutaman vuoden jaksoa ennen vuotta 2002. Vähäselän vedenpinnan laskeminen alle Valkjärven vesistön luonnollisen tason on mahdotonta ilman koneellista pumppausta, koska Vähäselän suhteellinen tuotto on huomattavasti runsaampi kuin Isoselän tuotto. Päätös on tehty kuulematta muita vesialueen osakkaita ja rantatilojen omistajia. Päätöksessä ei ole otettu huomioon sitä, että tulvakorkeudessa pitkäaikaisesti vaikuttava Vähäselän vesi tuhoaa suuren määrän alavien rantamaiden puustoa. Koko Valkjärven vesistön vesijättömaat on vuonna 1993 lunastettu keskivedenkorkeuden $N_{60} + 51,1$ m mukaisesti. Valittajan rantatilan pinta-alasta noin puolet muuttuu pysyvästi käyttökelvottomaksi alueeksi vedenpinnan tasolla $N_{60} + 51,44$ m. Päätöksen mukaiselle tasolle padottu Vähäselän pinta nousee sulan veden aikana noin tasolle $N_{60} + 51,6$ m, jolloin alavilla rannoilla olevien rakennusten alaosat vettyvät. Valituksen liitteenä toimitetusta kaaviosta voi todeta, että Vähäselän ja Isoselän keskivedenkorkeus Vähäsalmen siltarummun avoinna olevalla kaudella 2003-2005 on ollut $N_{60} + 51,1$ m tasoa ylempänä.

Hallintopakon hakijat ovat ostaneet määräalansa ostohetkellä vallinneen Vähäselän keskivedenkorkeuden $N_{60} + 51,1$ m mukaisesti. Hakijat tavoittelevat lisäetua muiden rannanomistajien vahingoksi.

Vähäselän korkea taso ennen vuotta 2002 on aikaansaatava patoamalla Vähäselästä poistuvan veden virtausuoma Vähäsalmen

siltarummussa olleella puutavaralla. Siltarummun osittain sulkevasta lepän tyvestä ja rummun sisällä kasvavasta vahvasta juuristomättäystä voi päätellä sisäisen padon vaikuttaneen jo useita vuosia ennen vuotta 2002.

Vähäsalmen siltarummun ollessa auki Vähäselän ja Isoselän välinen tasoero noudattaa lähes tasapintaista vesistöä, vaikka Preiviikin juopa olisi täysin kasvillisuusmaton peitossa. Kasvillisuuden poisto juovalta ei merkittävästi vaikuta vedenpinnan muutokseen, sen sijaan veneellä kulku helpottuu ja kalojen liikkuminen on mahdollista hapekkaassa vedessä.

Vähäselän padotun veden aiheuttamaa vahinkoa kärsineenä (koko 50-60 vuotta vanha rantapuusto on tuhoutunut ja osa maa-alueesta on muuttunut soistuneeksi) ja ranta-alueiden omistajana valittaja on ollut oikeutettu puhdistamaan vahinkoa aiheuttavan siltarummun. Valittaja on vedonnut vesilain 1 luvun 30 §:ään ja tähdentänyt, että uomaa ei ole kaivettu vaan on poistettu sen reunamilta kasvistoa. Juovan keskisyvyys on noin 3 m ja luonnonkynnykset ovat syvemmällä kuin liian ylös sijoitettu siltarummun pohja, jolla jo sinänsä on patovaikutus.

Valkjärven vesistön virallinen taso, jolle rakennusluvat ja rantakaavat 1970-luvulta saakka perustuvat on $N_{60} + 51,1$ m (keskivedenkorkeus). Pomarkun kunnanvaltuusto on 22.10.1982 Valkjärven /Vähäselän rantayleissuunnitelmassa osoittanut Preiviikin Juovan veneväyläksi.

Lounais-Suomen ympäristökeskuksen raportissa Nro 247/1998 todetaan, että "Preiviikin Juopa toimii edelleen järvenselkien välisenä purona". Raportissa on ilmoitettu Preiviikin Juovan keskimääräiseksi virtaukseksi $0,022 \text{ m}^3/\text{s} = 1,32 \text{ m}^3/\text{min}$, joka on ollut runsaampi kuin vuosien 2002 ja 2003 keskimääräiset virtaamat. Järvenselkien välisen tasoeron muutokset ovat olleet vaihtelevia. Vuoden 1997 pieni tasoero osoittaa kuten virtaustieto, että järvenselkien välinen siltarumpu ei ole ollut kokonaan ummessa. Kesän 2002 järvenselkien välinen huippukorkea tasoero ilmaisee Vähäsalmen siltarummun lähes täyden tukoksen. Samoin vuonna 2003 todettiin, että siltarumpu oli koko talven umpijäässä.

Hallintopakkopäätös perustuu Lounais-Suomen ympäristökeskuksen lausuntoon, jossa on jätetty esittämättä hyvin oleelliset vuosien 1997-1998 ja vanhemmat Vähäselän ja Isoselän väliset pinnankorkeuden erot. Vuosina 1997 ja 1998 pinnankorkeuden ero on ollut 3-5 cm. Vuoden 1997 järvenselkien välinen korkeusaseman pieni ero osoittaa, että 20 cm ja sitä suurempi korkeusero on ollut vain sellaisena aikana, kun

Vähäsalmen siltarumpu on ollut osittain tai täysin tukittuna. Vuodet 1997-1998 eivät olleet ns. kuivia vuosia.

Vesilain 1 luvun 15 § ohjaa sekä vedenpinnan nostamista että laskemista. Hallintopakkopäätöksessä ei ole otettu huomioon luvattomasti patoamalla nostetun korkean veden aiheuttamia vahinkoja Vähäselän rantatiloille. Haitan poistamista sen sijaan on vaadittu luvanvaraiseksi. Menettely suosii huonosti valvottujen vähäisten vesistöjen tarkoituksellista luvatonta korkeusaseman nostamista.

Valituksen liitteissä esitetyt kaaviot, jotka esittävät vuosien 1997-2001 Valkjärven vedenpinnan korkeuksia perustuvat Lounais-Suomen ympäristökeskuksen taulukkoon. Vuosien 2002-2006 seuranta perustuu ko. järvenselkien korkeusaseman ja Preiviikin juovan virtauksen omaan seurantaan, joka on tehty jokaisen kalenterivuoden ajalta ja vastaa em. taulukkoa niiltä osin kuin Lounais-Suomen ympäristökeskus on seurantaa tehnyt.

ASIAN KÄSITTELY HALLINTO-OIKEUDESSA

1. *Seppo Uusitalo ja Pentti Vanhatalo* ovat antaneet valituksen johdosta vastineen. Vastineessa on korostettu sitä, ettei vedenkorkeuden näin suuri alentaminen paranna järven käyttäjien asemaa eikä järven maisemallinen arvo/näkymä ainakaan parane vaan päin vastoin huononee. Vastineenantajat ovat todenneet, etteivät he pyydä järven veden nostoa vaan sen palauttamista ennen kaivuutyötä olleelle tasolle, johon taso oli vakiintunut jo vuosien varrella. Muualla järvien veden korkotasoa pyritään nostamaan, mutta nyt kyseessä olevalla järvellä on ikävä kyllä päinvastainen pyrkimys. Tason nostaminen aiemmalle tasolle ei tuota taloudellista haittaa. Lausunnonantajat ovat pyytäneet katselmuksen suorittamista.

Valituksen liitteenä toimitetun Puhdas Valkjärvi ry:n muistion johdosta Uusitalo ja Vanhatalo ovat todenneet ostaneensa mökkitonttinsa käypään arvoon. Useat rantatontin omistajat (6 kpl) ruoppasivat rantansa syvemmiksi veden alenemisen takia. Tätä mahdollisuutta tarjottiin lausunnonantajillekin. Rannat olisi kuitenkin tullut rakentaa ruoppaamisen jälkeen uudelleen, koska niihin oli asennettu suodatinkankaat ja hiekat. Maastossa ei ole tapahtunut soistumista, kuten vesialueella on tapahtunut. Rannoilta ei merkittävässä määrin huuhtoudu biomassaa, koska järven rannat ovat kalliota/kivikkoa miltei kauttaaltaan. Tulvaveden tuhoamia rantapuita ei ole silminnähden havaittavissa. Sen sijaan Uusitalon rannassa on kolme veden laskun jälkeen kuivunutta mäntyä.

Puhdas Valkjärvi ry:n nimissä annettu allekirjoittamaton muistio sisältää valheellista ja osin solvaavaa tietoa, joka ei perustu tosiasioihin ja muistio tulisi jättää huomioimatta päätöstä tehtäessä. Keväällä 2006 oli tarkoitus järjestää järvellä pilkkikilpailut, mutta ne jouduttiin peruuttamaan happikadon vuoksi. Tampereen vesi- ja ympäristöpiirin lausunnossa järvien välisen uoman avaamisesta on todettu, että haitat voivat olla laajuudessaan sitä luokkaa, että hankkeelle tarvitaan vesioikeuden lupa.

Uusitalo ja Vanhatalo eivät ole ostaneet tonttiaan Rossilta, kuten valituksessa on mainittu vaan Bonvesta Oy:ltä. Rossilta on hankittu tonttiin lisämaata, joka ei rajoitu järveen.

Vedenkorkeuden lasku on aiheuttanut rannan umpeen kasvamista. Veneellä kulkeminen on umpeenkasvun ja vedenkorkeuden laskun takia miltei mahdotonta. Vastineessa on vaadittu katselmuksen järjestämistä.

2. *Jukka Laurén, Seppo Vihavainen, Väinö Jokisalo, Anita Stenroos, Aarni Saunajoki, Esa Jokisalo, Mervi Landvik-Huhtala, Risto Landvik, Marko Huhtala, Esko Pohjola, Hemmo Landvik, Kerttu Landvik, Arja Landvik, Torsti Landvik, Helena Makins ja Kaarina Landvik* ovat antaneet valituksen johdosta yhteisen vastineen. Vähäselän rantatilojen omistajina ja vesistön olotilaa seuranneina he ihmettelevät "hiljaisuudessa" tehtyä Vähäselän vedenpinnan korotuspäätöstä. Heidän ehdoton kantansa on, että Vähäselän poistovirtausta ei saa padota eikä ikimuistoista kulku- ja kalatietä sulkea. Vesistöön asutettujen majavien toiminta on muutenkin kausittain nostanut vedenpinnan vaihtelun noin kaksi-kolminkertaiseksi majavia edeltäneeseen aikaan verrattuna. Valkjärven selkien välisen vedenpinnan korotus edellyttää vahingonkorvausmenettelyä, jonka kustannukset lankeavat vedenpinnan korotuksen hakijoille. Rantojen vesijätöt on lunastettu vuonna 1993, jolloin virallinen keskivedenkorkeus oli $N_{60} + 51,1$ m. Vähäsalmen siltarummun tukoksen avulla nostettu järvenselkien välinen vedenpinnan korkeusero ei ole hyväksyttävä syy peittää rantamaita veden alle. Vastineenantajat antavat tukensa Antero Landvikin valituskirjelmälle.

3. *Kaarina Landvik* on antanut valituksen johdosta vastineen. Vastineenantaja omistaa tilan joka ulottuu Vähäselän rantaan. Rantatilan vesijättömaalla, joka on lunastettu vuonna 1993, kasvoi puustoa ym. kasvillisuutta. Myöhemmin vesi oli aina lomalle tullessa korkeammalla tasolla. Ensin kaatuivat tervalepät lahonneina ja sitten pajupuut. 2000-luvun alussa muut suuret puut kaatuivat lahonneina ja vesi valtasi rantamaat nostaen turpeen irti karikkeesta. Vuoden 2003 jälkeen rantakasvusto on alkanut taas

tervehtyä ja vesi järvestä kirkastua. Vähäselkä alkaa taas muistuttaa entistä järveä. Vähäselällä on oltava toimiva puhdistusväylä, jota ei saa padota eikä muutenkaan sulkea. Vedenpinnan korkeudesta ei tarvitse olla huolissaan mikäli veneväylä on auki.

4. *Lounais-Suomen ympäristökeskus* on antanut vastineen valituksen johdosta. Vastineessa on todettu, ettei ympäristökeskukselle ole tullut tietoa mahdollisesta laittomasta padotuksesta, eikä sellaista ole havaittu 1996-1998 tehdyn Valkjärven tilaa koskevan selvityksen aikana. Selvityksen sivulla 23 on todettu vedenkorkeuksien eron olevan noin 0,20 m. Uoman avaaminen järvien välillä laskisi Pikku-Valkjärven vedenkorkeutta.

Ympäristökeskuksen paikalle 19.5.2004 tekemällä tarkastuskäynnillä havaittiin, että järvien välille on kaivettu uoma siten, että siinä voi liikkua osittain soutuveneellä. Kyseinen järvien välille kaivettu avonainen uoma on muuttanut Pikku-Valkjärven vedenkorkeuksia.

Pikku-Valkjärven ja Valkjärven välisen uoman kaivuutyöstä on Lounais-Suomen ympäristökeskuksen käsityksen mukaan aiheutunut vesilain 1 luvun 15 §:n tarkoittama muutos vesistössä. Toimenpide olisi vaatinut ympäristölupaviraston luvan.

5. *Antero Landvik* on toimittanut 5.1.2007 hallinto-oikeuteen täydennyksen valitukseensa. Täydennyksen liitteenä on toimitettu kolme taulukkoa Pikku-Valkjärven vedenkorkeudesta verrattuna Valkjärven Isoselkään ja virtauksista. Täydennyksessä Landvik on todennut vedennoston vaikuttavan siten, että Esa Jokisalon hirsisaunan alaosa ja osa piha-alueesta jää veden valtaamaksi. Kevät- ja syystulvien vaikutus tulee pitkittymään ja siten lisäämään rakennusten ja puuston kärsimiä vahinkoja.

Ympäristökeskuksen havainnot ovat suppealta ajalta 1999-2001 (lausunto ei päde vuosille 1996-1998), jolloin Vähäselkä oli padottuna. Tämän lyhyen kauden perustella tehty hallintopakkopäätös ei vastaa tulvavedestä kärsivien oikeustajua. Vähäselän vedenvaihtuvuus sekä rantojen- ja puuston hyvinvointi on haluttu uhrata kahden viimeksi tulleen vapaa-ajan asukkaan uimarannan vedenpinnan nostolle. Patoamisvaatimuksen mukainen veden korkeus aiheuttaa vettymistä 1993 lunastettujen vesijättöjen lisäksi myös järvenrannasta kauemmaksi ulottuvilla entisillä peltoalueilla ja muilla alavilla mailla.

Asian käsittelyssä ei ole huomioitu, että rakennuksia perustettaessa puurakenteita ei ole sijoitettu vedenpinnan alapuolelle, eikä 50-60 vuoden ikään kasvanut ja vuosina 1999-2001 pystyyn lahonnut rantapuusto ole aloittanut kasvuaan veden alta. Jatkuvasti veden vallassa oleva iäkäs rantakoivu tukehtuu 2-5 vuodessa ja kuusipuu vielä nopeammin.

6. *Seppo Uusitalo* on toimittanut 23.1.2007 täydennyksen vastineeseensa. Uusitalo on ilmoittanut, ettei ymmärrä mistä koostuu tieto puiden kuivumisesta ja on viitannut kahden rantakiinteistön omistajan mielipiteisiin, joiden mukaan veden korkeuden palauttaminen ei tuota haittaa metsätaloudelle. Lisäksi rantavyöhykkeellä asuneen henkilön kaivo on ensimmäisen kerran kuivunut. Uusitalo on katsonut ajavansa koko järven virkistyskäytön etua.

7. *Antero Landvik* on antanut vastaselityksen. Landvik on viitannut Uusitalon ja Vanhatalon liitteessä esittämään valokuvaan 10.8.2006/4. Valokuvasta ilmenee toukokuussa 2002 vallinnut vedenkorkeus ja lisäksi monta vuotta kuolleena ollut koivu (kuollut korkean veden takia). Landvikin mukaan Vähäselän siltarummun ollessa tukossa vedenkorkeuden ylimmät huiput ovat tasaantuneet Vähäsalmen patopenkereen ylitse. Pengerrystä on vähitellen korotettu, mikä on aiheuttanut hoitamattoman ja alimitoitettun siltarummun vuoksi Vähäselällä vastaavaa vedenpinnan nousua. Vastaselityksessään Landvik on viitannut Preiviikin avovesialueen (juopa) merkitykseen vene- ja Vähäselän veden osittaisena poistoreittinä. Preiviikin juovan alueen luonnonkynnykset ovat syvemmällä kuin liian ylös asennettu Vähäsalmen siltarummun vino pohja, jonka ylin kohta on sama kuin Valkjärven havainnointiasteikon 0-tasoksi määritetty $N_{60} + 50,64$ m.

Vähäselän ja Preiviikin poistumisvesiä ei avouoman sulkeminen pidätä. Myöskään kasvillisuuden poisto juovalta ei vaikuta Vähäselän pinnan muodostukseen. Vähäselän veden luonnollisen poistuman voi estää vain koko leton ylitse rakennetulla padolla tai patoamalla Vähäsalmi.

Valkjärven vedenkorkeus on noussut 1960-luvulta asti Valkojan yläjuoksulla olevien majavien takia. Uusitalon ja Vanhatalon rannat ovat ns. luhtalettorantoja, jotka on pitänyt ruopata uintikelpoisiksi. Koko luoteisosan entiset niityt ja peltoalueet ovat vettyneet ja soistuneet. Vähäselän rantojen vedessä oleva puusto tasolla 51,44 m on helposti todettavissa. Vähäselän ja Preiviikin yhteensä 7 km rantaviivasta on kalliorantaa vähemmän kuin 0,5 km. Rinnemäistä vedennousun paremmin kestäväää rantaa on alle 1 km. Muu osuus on hyvin kauas vahingoittuvaa aluetta.

Sekä Uusitalo että Vanhatalo ovat ostaneet määrälänsä Rossin metsäsarasta. Nykyiseen tilaan saatettu Vähäselkä ja Preiviikin selkä on kiistatta Vähäsalmen pengerryksen tulosta ja helposti tukittavalla siltarummulla on merkittävästi nopeutettu Vähäselän rantojen soistumista ja veden limalevypitoisuuden lisääntymistä. Leveän vesiaukon omaavan sillan aikana Preiviikki oli suurelta osin kalastuskelpoista ja soudeltavaa aluetta, vaikka vesistön keskivedenkorkeus oli 50,50 m .

Peruskartassa ilmenevä keskivedenkorkeus on 51,1 m, kuten se on ollut määriteltynä usean vuoden ajan. Vanhatalon tontin kohdalla ranta pitkältä matkalta matalaa ja molempien rantojen kohdalla on kartassa kasvillisuusmerkki. Huolimatta kesän 2006 kuivuudesta on Valkjärven keskivedenkorkeus säilynyt korkeudessa $N_{60} + 51,1$ m. Vähäselällä ei ole todettu happikatoa keväällä 2006. Viimeisin happikato on ollut vuonna 1980.

Peruskartoissa 1950-luvulla keskivedenkorkeus oli 50,50 m, 1960-luvulla 51.0 m ja 1970-luvulta alkaen 51,1 m. Viljasen kaivon kuivumisen syynä on todennäköisemmin muut syyt kuin Vähäselän vedenkorkeus. Tampereen vesi- ja ympäristöpiirille ei selvitetty täsmällisesti mistä oli kysymys Preiviikin alueen koneellisesti suoritettavaksi aiotussa toimenpiteessä. Vähäselän toimiva poistovirtaus on parantanut järven veden laatua.

Ympäristökeskuksen olisi tullut vuosina 1998-2002 huomata normaalista poikkeavan vedenkorkeuden eron takia, että nyt on jokin vakavasti pielessä. Lisäksi tiekuntaa olisi tullut ohjeistaa hoitamaan siltarumpua sen alimitoitettun koon vuoksi sekä vaatia että siltarummun peittävä lepän tyvi tulisi poistaa. Valkjärven selvityksessä ei ole paneuduttu ollenkaan Preiviikin tilanteeseen. Siltarummun tukoksen havaitseminen olisi vaatinut kasvillisuuden poistamista ja paljon käsityötä.

On käsittämätöntä millä perusteella ja valtuuksin ympäristökeskuksen paikallinen toimihenkilö on 1996 määrännyt Vähäselän ja Isoselän välisen korkeuseron 23 cm:ksi. Vähäselän vedenpinnan säännöllistä, ympärivuotista ja vertailukelpoista havainnointia ei ole tehty ennen mitta-asteikon asennusta. Poistovirtauksen ollessa estyneenä Vähäselän vedenpinta nousee syyskesällä välittömästi pienenkin sadesumman kerrannaisena Isoselän pintaa ylemmäksi.

Ympäristökeskuksen lausunnon sananvalinta ohjaa lukijan virheelliseen käsitykseen sekä osoittaa tietämättömyyden Preiviikin vesien kulusta Liusviikiin. Lausunnosta saa käsityksen, että on

tehty kaivamalla uusi uoma ikiaikaisen vene- ja kalareitin sijaan. Preiviikin juovan kapeille kohdille on reitin reunoista poistettu käsityönä vain kasvistoa veneellä kulun mahdollistamiseksi, lapiota ei ole käytetty. Luvattomasti padotun siltarummun tukoksen puhdistamiseen Landvik ei ole katsonut tarvittavan minkäänlaista lupaa.

0

Antero Landvik on toimittanut valituksen täydennyksenä Valkjärven vesistön korkeusaseman mittaustuloksia 11.10.2007 ja 3.1.2008 saapuneissa kirjeissään. Lisäksi Landvik on 22.10.2007 toimittanut kuvan vuodelta 1999, jossa Valkojan suulle rakennettua pohjapatoa puretaan.

HALLINTO-OIKEUDEN RATKAISU

Käsittelyratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää katselmuksen toimittamista koskevan pyynnön.

Perustelut

Kun otetaan huomioon se selvitys, joka asiassa on kirjallisessa menettelyssä kertynyt, katselmusta on hallintolainkäyttölain 38 §:n 1 momentin ja 41 §:n tarkoittamin tavoin pidettävä ilmeisen tarpeettomana.

Pääasiasratkaisu

Hallinto-oikeus kumoaa ympäristölupaviraston päätöksen.

Perustelut

Oikeudelliset normit

Vesilain 21 luvun 3 §:n mukaan jos joku toimii vastoin vesilakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai laiminlyö vesilain tai sen nojalla annettujen määräysten mukaisen velvollisuutensa, ympäristölupavirasto voi viranomaisen ilmoituksesta tai sen hakemuksesta, jonka oikeutta tai etua asia koskee, kieltää jatkamasta lainvastaista menettelyä tai muutoin määrätä oikaistavaksi sen, mitä oikeudettomasti on tehty tai laiminlyöty. Ennen määräyksen antamista asianomaiselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Määräystä on tehostettava uhkasakolla tai uhallalla, että tekemättä jätetty toimenpide suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella tai että toiminta keskeytetään. Valvontaviranomainen tai muu, jota asia koskee, voidaan oikeuttaa suorittamaan tarvittava toimenpide.

0Vesilain 1 luvun 15 §:n mukaan jollei vesilain muista säännöksistä tai niiden nojalla annetusta luvasta muuta johdu, vesistöä ei saa johtaa vettä tai ryhtyä vesistössä tai maalla muuhun toimenpiteeseen siten, että siitä tai sen seurauksena voi aiheutua sellainen vesistön aseman, syvyyden, vedenkorkeuden, vedenjuoksun tai muu vesiympäristön muutos, joka aiheuttaa vahinkoa tai haittaa toisen vesialueelle, kalastukselle, maalle, rakennukselle tai muulle omaisuudelle; aiheuttaa tulvan vaaraa, yleistä vedenvähyyttä tai vesiluonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista; melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä, kulttuuriarvoja tai vesistön käyttökelpoisuutta vedenhankintaan tahi sen soveltuvuutta virkistyskäyttöön; huonontaa vesistön puhdistautumiskykyä tai muuttaa valtaväylää tai vaikeuttaa yleisen kulku- tai uittoväylän -300käyttämistä; aiheuttaa vaaraa terveydelle; taikka muulla edellä mainittuun verrattavalla tavalla loukkaa yleistä etua (vesistön muuttamiskielto).

Antero Landvikin toimet

Antero Landvik on myöntänyt poistaneensa Vähäselän ja Liusviikin välisestä uomasta kasvillisuutta sekä purkaneensa Vähäselän siltarummussa olleen padon.

Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeuksien mittaukset

Ympäristökeskuksen toimittamien tietojen mukaan Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeuksia on havainnoitu säännöllisesti vuosina 1996-2002. Osa vedenkorkeushavaintoja puuttuu vuosilta 2003 ja 2004. Ympäristökeskuksen ilmoittaman mukaan alhaisin vedenkorkeus Pikku-Valkjärvellä ajanjaksolla 1996-2002 oli $N_{60} + 51,18$ m. Samalla ajanjaksolla Valkjärven alhaisin vedenkorkeus oli $N_{60} + 50,98$ m. Keskivedenkorkeus Pikku-Valkjärvellä ajanjaksolla 1996-2002 oli $N_{60} + 51,44$ m ja Valkjärvellä $N_{60} + 51,24$ m. Pikku-Valkjärven ja Valkjärven vedenkorkeudet ovat olleet vuoden 2003 lopussa ja osan vuotta 2004 lähes samalla tasolla vuodenaajasta riippumatta.

Landvikin omien havaintojen mukaan alhaisin vedenkorkeus ajanjaksolla 1997-2002 oli Pikku-Valkjärvellä $N_{60} + 51,09$ m (joulukuu 2002) ja Valkjärvellä $N_{60} + 50,96$ m.

Alueen peruskartassa sekä Valkjärven Isoselän että Pikku-Valkjärven (Vähäselän) korkeudeksi on merkitty $N_{60} + 51,1$ m. Alueelle 23.2.1991 laaditussa Honkasalon rantakaavassa Vähäselän korkeudeksi on merkitty 51,1 m.

Johtopäätökset

Valituksenalainen päätös perustuu Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeuden mittauksiin ja korkeuksien erotuksen muutokseen. Asiassa on myös esitetty erisuuntaista selvitystä Pikku-Valkjärven vedenkorkeudesta.

Ympäristölupavirasto on havainnoitujen vedenkorkeuksien perusteella katsonut, että Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeuseron tulisi olla noin 20 cm. Asiakirjoista saatavan selvityksen perustella voidaan kuitenkin päätellä, että vedenkorkeudet ovat aiemmin olleet samassa tasossa. Hallinto-oikeus katsoo ettei ajanjaksona 1996-2002 havaittuja vedenkorkeuksia voida pitää vakiintuneina tai sellaisina, joihin rantojen käyttö olisi ehtinyt vakiintua.

Landvikin suorittamat toimet ovat olleet suhteellisen vähäisiä ja kohdistuneet osin siltarummun tukkineeseen kasvustoon ja puutavaraan. Valkjärven ja Pikku-Valkjärven vedenkorkeuksien mittaukset ovat suhteellisen lyhytaikaisia, jonka takia Landvikin toimien vesistövaikutuksia pelkästään näiden mittausten perusteella ei voida varmuudella todeta. Hallinto-oikeus katsoo, ettei asiassa esitetyn selvityksen perusteella voida katsoa Landvikin aiheuttaneen Pikku-Valkjärven vedenkorkeuden muutosta vastoin vesilain 1 luvun 15 §:n mukaista kieltoa.

Sovelletut oikeusohjeet

Vesilaki 1 luku 15 § ja 21 luku 3 §.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle kaksin kappalein 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Valitusosoitus on liitteenä VeM (07.07).

Diaarinumero
01593/06/5211

Päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Marjatta Korsbäck ja Heikki Huhta sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Unto Huttu.

Marjatta Korsbäck Heikki Huhta

Unto Huttu [jäsenen nimi](#)

Esittelijä
hallinto-oikeussihteeri Janne Marttila

Diaarinumero
01593/06/5211

JAKELU

Päätös

Antero Landvik
Isoarontie 1A, 26660 Rauma, saantitodistuksen
[osoite](#)

Jäljennös

Seppo Uusitalo
Seppäläntie 17, 29640 Honkakoski, saantitodistuksen

Pentti Vanhatalo
Honkakoskentie 148, 29640 Honkakoski, saantitodistuksen

Pomarkun kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
PL 14, 29631 Pomarkku

Lounais-Suomen ympäristökeskus
PL 47, 20801 Turku

Suomen ympäristökeskus

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto
[osoite](#)

AJä